

telse forhøiet, tages hans Begjæring tilfølgende uden videre Undersøgelse. Har han klaget over at være for høit ansat, og ikke i rette Tid gjort Selvangivelse, kan han ikke erholde Nedsættelse, medmindre han godtgjør, at hans Indtægt er sat idetmindste $\frac{1}{8}$ for høit.

Den af Skattecommissiønen affagte Kjendelse, hvorved de Skattepligtiges Indtægt, hvorover der er ført Klage, ansættes, er endelig, og de Indtægtssummer, som herved fremkomme, blive strax tilføiede paa den af Egningscommissiønen (Sogneraadet) indsendte Fortegnelse. Kjendelsen meddeles Klageren. Tillige tager Skattecommissiønen Beslutning om de Andragender, der med Egningscommissiønen (Sogneraadets) Erklæring ere indkomne om Nedsættelse i den skattepligtige Indtægt (§ 13). Disse Beslutninger kunne ikke paaankes.

Finder Skattecommissiønen iøvrigt den foretagne Indtægtsansættelse forsvaerlig, godkjenner den samme, beregner den paa hver enkelt Skattepligtig faldende Skat, hvorefter den udfærdiger en Skatteliste.

Finder Skattecommissiønen derimod, at der iøvrigt er Mangler ved den foretagne Indtægtsansættelse, da affiger den en af Grunde ledsaget Kjendelse, hvorved Ansættelsen sendes Egningscommissiønen (Sogneraadet) til fornyet Behandling. Ved denne Kjendelse kan bestemmes, at en paa Fortegnelsen opført Skattepligtig skal udgaae af samme; at en paa Fortegnelsen ikke opført Skattepligtig skal optages paa samme; og hans Indtægt anslaaes; at den samlede Indtægtssum for alle de Skattepligtige i Communen, eller for alle Skattepligtige med visse, bestemt angivne Undtagelser, eller for enkelte Skattepligtige skal forhøies med bestemt angivne Summer.

§ 19.

Naar saadan Kjendelse er affagt af Skattecommissiønen, holder Egningscommissiønen (Sogneraadet) atter et Møde. Beslutter denne at føie sig efter den affagte Kjendelse, omgør den Indtægtsansættelsen derefter; beslutter den derimod ikke at føie sig derefter, affatter den skriftlig en Fremstilling af Grundene herfor. Den kan ogsaa deelvis føie sig efter Kjendelsen og omgør da Indtægtsansættelsen, forsaavidt nødvendigt, i Henhold til den Deel af Kjendelsen, som den vil føie sig efter; ogsaa i dette Tilfælde angiver den Grunden til, at den kun tildeels har rettet sig efter Kjendelsen.

Gaaer Kjendelsen ud paa, at en paa Fortegnelsen ikke opført Skattepligtig skal optages paa samme, og hans Indtægt anslaaes, meddeles der ham Underretning saavel herom med Opfordring til Selvangivelse som om den senere paafølgende Indtægtsansættelse, ved hvilken de samme Negler følges, og de samme Frister gives som ved den sædvanlige Indtægtsansættelse.

Sagen gaaer derefter tilbage til Skattecommissiønen, som bestemmer, om den vil lade det beroe ved Egningscommissiønen (Sogneraadets) sidste Ansættelse. I modsat Tilfælde affatter den selv Indtægtsansættelsen for de Skattepligtige, for hvis Vedkommende den kommunale Myndighed ikke eller kun tildeels har føiet sig efter dens Kjendelse.

Den beregner derefter den paa hver enkelt Skattepligtig faldende Skat; hvorefter den udfærdiger Skatlisten.

Skatlisten sendes Egningscommissiønen (Sogneraadet), som lader den fremlægge til almindeligt Eftersyn i 2 Uger paa et for Communens Beboere beleiligt Sted. Samtidig med, at Skatlisten sendes Egningscommissiønen, tilstilles der Finansministeriet gennem Amtet en Indberetning om Udsaldet af Egningen i den Form, som nærmere bliver foreffreven af Finansministeren.

Skattecommissiønerne og de kommunale Myndigheder bør saavidt muligt fuldende de dem ifølge §§ 17—19 paaahvilende Arbejder i Løbet af 3 Maaneder.